

Marek Florek

Tarnogóra, gm. Nowa Sarzyna, woj. rzeszowskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 21, 73

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tek szkieletu zaobserwowano ślady zaciemnienia [ślady trusny?]. Pozostałości szkieletu spoczywały na głębokości 175 - 180 cm od działającej powierzchni gruntu. Szkielet, sądząc z zachowanych pozostałości, był wyprostowany. Znalaziono nieznaczną liczbę drobnych ułamków ceramiki, przepalony okruch krzemienia. Chronologią obiektu i przynależność kulturową ustalono dzięki analizie zaobserwowanych tu zwyczajów pogrzebowych, obecności ceramiki pradziejowej oraz informacjom dotyczącym innych grobów szkieletowych, zniszczonych w przeszłości, występujących w sąsiedztwie badanego obiektu.

Badania nie będą kontynuowane.

TARNOGÓRA, gm. Nowa Sarzyna
woj. rzeszowskie
Stanowisko 3

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Tarnobrzegu

Badania prowadził mgr Marek Florek. Finansował BS102
w Tarnobrzegu, Pierwszy sezon badań. Omentarysko kurhanowe kultury trzcinięckiej.

Stanowisko zostało odkryte w 1982 r. przez K. Moskwę, który zlokalizował w lesie 3 kopca. Omentarysko położone jest w lesie, na stoku i kulminacji wielkiego wału wycnowego, kilkadziesiąt metrów od krawędzi doliny Sanu. Tworzy je 6 kopców o wysokościach od 30 cm do 100 cm i średnicach od 6 m do 9 m. Cztery kopca były częściowo zniszczone przez wkopy. Wg informacji uzyskanych od miejscowej ludności, w czasie II wojny światowej wykopywano tu urny. Badania miały na celu określenie chronologii i przynależności kulturowej kopców.

Rozkopano 3 ćwiartki największego i najlepiej zachowanego kopca nr 1, jedną ćwiartkę kopca nr 2 oraz część przestrzeni między nimi. Ponadto poczyniono obserwacje profili wkopu kopca nr 3. Kopiec nr 1, o średnicy ok. 9 m i wysokości ok. 100 cm, zbudowany był z piasku calcowego przemieszanego z humusem z drobnymi, nielicznymi węgielkami drzewnymi. W centrum kopca, na różnych poziomach, widoczne były nieregularne, trudne do zinterpretowania zaciemnienia. Na poziomie pierwotnego humusu znajdowały się 3 paleniska koncentrycznie otaczające puste centrum kurhanu. W nasypie kopca znaleziono 6 fragmentów ceramiki kultury trzcinięckiej. Nie natrafiono natomiast na żadne ślady pochówku /szczątki kostna, jama grobowa itp./. Kopiec nr 2, o średnicy ok. 6 m i zachowanej wysokości ok. 30 cm, podobnie jak poprzedni, miał nasyp zbudowany z piasku calcowego przemieszanego z humusem. Pod nasypem, w centrum kopca znajdowała się jama o średnicy ok. 150 cm i głębokości ok. 100 cm /licząc od pierwotnej powierzchni terenu/. Na dnie jamy znajdowały się drobne okruchy węgla drzewnego, natomiast na stropie jej wypełniska pozostałości paleniska w postaci fragmentów przepalonych bławion, licznych drobnych okruchów węgla drzewnego i przepalonego piasku. Tworzyły one rodzaj niewielkiego kopczyka, nad którym był usypany właściwy nasyp. Nie znaleziono żadnego materiału zabytkowego bądź pozostałości pochówka.

W przekopanej przestrzeni między kopcami także nie znaleziono żadnego materiału zabytkowego bądź jakichkolwiek obiektów.

Mimo szczupłości uzyskanego materiału zabytkowego, wydaje się, że omentarysko można wiązać z kulturą trzcinięcką. Poza odkrytą w kopcu nr 1 ceramiką, przemawiają za tym: położenie kopców, ich wymiary oraz istnienie w sąsiedztwie osad kultury trzcinięckiej a także pewne analogie do najbliższych terytorialnie kurhanów tej kultury w Guciowie woj. zamojskie. Należy zwrócić uwagę, że do tychczas nie było znana z terenu Kotliny Sandomierskiej żadne omentarysko kultury trzcinięckiej, ona zaś sama była bardzo słabo rozpoznana.

Materiały i dokumentację złożono w Dziale Archeologicznym Muzeum Okręgowego w Rzeszowie.

Badania stanowiska zakończono.

TRONINY, gm. Pątnów
woj. sieradzkie
Stanowisko 5

patrz
paleolit i mezolit